

Samo z Bogom

p. James Smith

Jezus je mirno prenesel veliko gorja, ki so mu ga naložili ljudje, a se je pošteno razjezil, ko učenci k njemu niso pustili otrok.

Ko to beremo, razmišljamo čustveno – o tem, kako so otroci prisrčni. A takrat ljudje o otrocih niso tako razmišljali. Zdeli so se jim nemočni in nepotrebni.

V svojih razumnih trenutkih vemo, da otroci ne znajo skrbeti zase: če jih ne hranimo, stradajo; če jih ne oblačimo, veselo tekajo naokrog nagi, če jih ne pazimo, stečejo na cesto ali požgejo hišo. Ne, Jezusu niso privlačni zaradi njihove ljubkosti, ampak zaradi nemoči. Ker se niso zmožni sami rešiti in ker tako vneto sprejemajo vsakršno pomoč – zaradi tega je Bog lahko Bog. Zato so otroci slika tistih, ki bodo vstopili v nebeško kraljestvo.

Odrasli Bogu otežujemo reševanje. Fizično smo prerasli otroško odvisnost, zato smo prepričani, da tudi v duhovnem smislu zmoremo vse narediti po svoje. Konec koncev, kako težko se je zveličati? Zapovedi poznamo, moliti znamo, vemo, kaj Bog hoče. Lotimo se tega!

Spomnimo se, da je Jezus rekel, da zveličanje prihaja samo od Boga in da je nemogoče, da bi se sami rešili.

Čeprav to vemo, smo ljudje vedno bolj zaupali v človeško kot v Božjo dobroto. Ne moremo verjeti, da smo lahko rešeni brez svojega truda. Ne znamo si predstavljati, da bi kdorkoli, celo Bog, poskrbel za nas brez naše pomoči. Zgodovino smo umazali z našimi poskusi, da bi si pridobil Boga na svojo stran. Žrtvovali smo device in ovce, zaobljubljali smo se in molili, nosili posebna oblačila, se odpovedovali čokoladi, izogibali črnim mačkam, se dali krstiti, šli k spovedi in birmi. Kljub temu je zveličanje iznad naših moči. In vendar smo prepričani, da to zmoremo.

Jezus je tu zelo jasen: zveličanje je mogoče samo z Bogom.

Kaj pa naša krepost, naše izogibanje zla – gotovo sta ta red in žrtev velikega pomena? Manj pomembna, kot si lahko mislimo. Če dobro delamo zato, da bi postali dobri, delujemo vzvratno. Bog je tisti, ki nas je najprej ustvaril dobre, šele potem lahko delamo dobro.

Težko je biti dober Američan in dober kristjan. To dvoje deluje po diametralno nasprotnih načelih. Američani so individualisti, kristjani so naravnani občestveno. Američani mislijo, da lahko delajo, kar hočejo, kristjani verjamejo, da ima Bog nekaj povedati o tem. Američani mislijo, da so lastniki sveta, kristjani vedo, da so samo upravitelji stvarstva.

Težko je biti hkrati pripadnik srednjega razreda in kristjan. Izhajajo iz različnih načinov mišljenja. Srednji razred si služi svoje življenjske potrebščine, kristjani vedo, da ne morejo. Srednji razred dobi, kar si zasluži, kristjani vedo, da bi bilo to katastrofalno.

Končno smo skoraj vsi sprejeli kopernikansko revolucijo. Zemlja ni središče vesolja, kroži okrog sonca. Zdaj moramo sprejeti Jezusovo revolucijo: ljudje nismo središče vesolja, krožimo okrog Boga. To je zahtevnejša revolucija, ker je tako osebna. Vendar je nemogoče drugače. Ne moremo ven iz vesolja, da bi si ustvarili svojo navidezno resničnost.

Naša obhajilna molitev lepo povzame naš položaj pred Bogom. "Gospod, nisem vreden, da prideš k meni, ... " A le ti me lahko ozdraviš, zaceliš in popraviš.

vir: <http://celebrationpublications.org>
prevod: Petra Grimani